

[Undervisningsministeren]

formål. Så er der to muligheder: at der allerede ligger ansøgninger om noget sådant, og vi ved jo, at det er der eksempler på, men det kan også tænkes, at man vil sige, at på ét område skulle man give mulighed for, at nye ansøgere kan komme til og få mulighed for at komme i betragtning.

På den måde kan man tilgodese de nye åbninger, der er skabt i programmet, samtidig med at man ikke bremses alt det, som vi er enige om, og som heldigvis er forberedt, sådan at det relativt hurtigt kan gå i gang.

Det, som hr. Rahbæk Møller kalder en fadæse, er nemlig efter min mening en fordel, for det havde da været ulykkeligt, om vi først skulle til at indkalde ideer til programmet nu. Det er da godt, at der allerede for trekvart år siden blev indkaldt ideer. Hvis der var en meget lille fadæse i den forbindelse, så bestod den i, at der ikke i selve annoncen stod: »Under forbehold af Folketingets godkendelse«, men det tror jeg ikke var ukendt for nogen af dem, der søgte, og derfor synes jeg, hvis der har været tale om en fadæse, at den er endog meget lille. Lad os i fællesskab glæde os over, at vi takket være den gode forberedelse ikke er kommet særlig langt bagud med dette program. Vi har ikke spildt ret mange måneder. Det kan nu køre for fulde omdrejninger her fra i sommer, og det var jo stort set det, vi hele tiden havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hvis jeg forstod det, ministeren talte om, rigtigt: at de grønne centre kan finansieres, så er det o.k. Det tror jeg ikke vi er uenige om, men når det drejer sig om selve forskningsprogrammet, blev jeg meget usikker, for jeg forstod på ministeren, at man nu ville gå i gang med at bevilge pengene efter de ansøgninger, der lå, og så måske opslå nogle nye. Men hvad med alle de mennesker, der ikke vidste, at enkeltinstitutter nu også kan søge? Hvad med alle de mennesker, som ikke havde fået det signal, at det først og fremmest var grundforskningen, men troede, at det var nødvendigt at have en erhvervsvirksomhed på slæb, selv om de ikke havde behov for det? Hvad med de mennesker, der gerne ville søge om konsekvensanalyser? Hvor bliver de af? De, der har sendt ansøg-

ning ind, har sendt den ind på et andet grundlag end det, der nu foreligger, og det må man forholde sig til.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo det, jeg synes vi klarede så elegant i betænkningen, som jeg lige citerede fra. Løsningen er naturligvis, at koordinationsudvalget, sådan som vi henstiller, overvejer at sætte et beløb af til disse ting, hvor der kan tænkes at kunne være ansøgninger, som ikke er kommet frem, fordi man ikke vidste, at man kunne søge til disse formål. På disse felter henstiller vi til koordinationsudvalget, at de overvejer at sætte en ramme af. Det synes jeg er en helt oplagt måde, hvorpå vi på den ene side sikrer, at de, der har søgt, ikke skal vente på eventuelle nye ansøgninger, og samtidig sikrer, at de, der får en mulighed nu, som de ikke troede de havde, på lige fod med andre kan søge pengene.

Jytte Hilden (S):

Ministeren har svaret på nogle af de spørgsmål, som hr. Rahbæk Møller og jeg har stillet, og vi har alle glædet os over, at vi nu er på vej til at få et bioteknologisk program. Vi har også været inde i en hel del forhandlinger netop om de ændringer, som jeg tror vi også alle er enige i er væsentlige ændringer, men jeg må indrømme, at vi bliver faktisk nervøse, og vi bliver oven i købet så nervøse over det svar, som ministeren nu har givet, at vi om et øjeblik gør noget måske lidt smådrastisk. For ministeren meddeler os, at han vil henstille til koordinationsudvalget, at det skal overveje, hvordan det kan indkalde nye ansøgninger på væsentlige områder i dette program. Da vi undervejs ikke har følt os særlig trykke hverken ved koordinationsudvalget eller især dets formand, som har vist en utrolig mangel på fleksibilitet undervejs i diskussionen om dette program, tror jeg, at jeg må anmode om, at forslaget sendes tilbage i udvalget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det vil jeg da anmode fru Jytte Hilden om at lade være med at gøre. Jeg har jo ikke gjort andet, end at jeg har citeret udvalgets betænkning. Jeg vil gerne citere igen:

»Undervisningsministeren foreslår, og udvalget er enig heri, at det henstilles til koor-